

Begge Ting kunne godt forenes, men det Spørgsmaal vil jeg nødig komme ind paa nu, og ligesaa nødigt vil jeg nu discutere om den polytechniske Anstalts Forhold til Universitetet og Communitetet. Jeg har aldeles ikke talt om Realiteten af den ene eller anden Udgift, det kan være fuldkommen rigtigt i Realiteten, at den præsteres, men jeg har talt om det Hensigtsmæssige i Formen, og jeg har ikke engang i dette Øieblik urgeret Formen, men har kun efterviist, af hvilken Bestaffenhed Grændseffjækket bliver. Jeg har ikke sagt det Mindste imod, at det maaskee kan være ganske rigtigt, at Communitetet dækker den polytechniske Anstalts Underbalance, men jeg har sagt, at det var urigtigt, at Grændseffjækket for de separate Fonds er saa meget lavt, at man saa let kan hoppe derover, og vi have Erfaringen for, at man kan gjøre det, og det er det, jeg ønsker, ikke skal stee. Vi længes vel Alle efter at komme til Afslutning, og jeg skal derfor fatte mig kort. Maa jeg personligt bemærke, at jeg har ikke talt om ministeriel Vilkaarlighed — det var to andre Medlemmer — men jeg har sagt, at der var en Modsigelse i, at disse smaa Embeder som et Supplement drages ind under Loven, medens andre, der høre ind under den, ikke strax nyde Godt af den; det ligner et Gratialsystem, det besværer og forhindrer den regelmæssige Gang. Det er Alt, hvad jeg har sagt, og nu beder jeg lagt Mærke til, at der fremkom under Ministerens Udvikling af den Vej, han vilde gaae, to vigtige Dølysninger, der vise, at naar vi ikke vedtage det Endringsforslag, der er stillet, vide vi ikke, hvilken Betydning Loven har, idet der ligger bagved en anden Lov, der kommer successivt istand ved Finantslovene. Den høitærede Minister sagde for det Første, at han vilde gaae tilværks med Suppleringen af de smaa, ikke vacante Embeder til Normalsummen paa den Maade, at han ikke supplerede Embederne i deres nuværende Skikkelse, men foretog den hele Forandring, hvorved de forsaabidt bragtes ind under Loven, at Embederne afgave deres Tiende og fik det hele Tilskud. Dernæst sagde den høitærede Minister paa et andet Sted, at han havde tænkt sig, at man gradviis gif frem saa-

ledes, at dette først skete, og at man dernæst udrede de Alderstillægene, altsaa til de samme Embeder og de Præster, der sidde deri, naar man fik Midler dertil, og det vilde altsaa gaae gjennem Finantsloven. Er der da ikke Grund til at sige, at hvis det gaaer saaledes til, saa er denne Lønningslov ikke en virkelig og endelig Lønningslov, men en Udtalelse af nogle Principer, efter hvilke en Lønningslov successiv skal komme tilveie gjennem en Række Finantslove. Det er det, jeg troer der er klart, og som jeg troer, at Landstinget bør modsætte sig; thi under denne langsomme Operation, hvorved man saaledes skal komme derhen, som Loven har sagt, kan, uden at nogen Minister kan forhindre det, en Deel Grundfættninger gaae tabte. Noget kan stee gjennem Finantsloven og Noget ikke. Altsaa, jeg troer, at der er god Grund til, just efter disse Dølysninger at holde paa, at skal Loven vedtages, skal den vedtages som en endelig og bestemt Lønningslov. Hvad der bestemmes om Embederne, skal ikke siden gjøres om, og der skal navnlig ikke underforstaaes, at en Deel Embeder successivt skulle reguleres uden ved Vacance at komme ind under Loven, uagtet Loven beghynder med: „den de geistlige Embeder hidtil tillagte Korntiende . . . skal ved indtrædende Vacancer . . . indflyde i en geistlig Lønningsfond“.

Det andet Punkt er om det finantsielle Tilskud. Ministeren oplyste, at Lønningsfonden vil komme i en Underbalance, hvilken vil stige ved Pensionsbhyrden. Pensionsbhyrden tager jo imidlertid ogsaa af, men lad det nu ogsaa være, at Pensionsbhyrden stiger, lad der opstaae et Tab, selv naar man har det i sin Haand indtil videre at kunne benytte Capellanssystemet. Der opstaaer et Tab, naar en 70aarig Præst afskediges med $\frac{2}{3}$ af sin Gage og en ny Embedsmand ansættes med en høi Sum i Gage. Men for den 70aarige Embedsmand, der skal pensioneres, er der ikke Tale om nogen mangeaarig Byrde; hvad angaaer Naadensaaret, saa er det en Byrde eengang for alle, og hvad angaaer Udbetalingen maanedsviis forud, saa er det en Gene for hvert Embede i Løbet af et Aar, men ikke længere.